

[Christiani.]

beskatningslov. Jeg haaber derfor ikke, at jeg ved nu at fremsætte nogle mere detaljerede Betragtninger om Fordelene ved en saadan Skat stadig kommer saa meget for tidligt, at jeg ikke vil møde Forstaaelse i betydelige Kredse inden for dette høje Ting.

Til nærmere Belysning af en saadan direkte, ikke progressiv Skats Virkemaade vil jeg sammenligne den med den før nævnte Lov om midlertidige Forbrugsafgifter m. m., idet jeg har undersøgt, hvorledes disse to Arter af Skatter vil fordele sig paa de forskellige Indtægtsgrupper. De omhandlede Forbrugsafgifter falder som bekendt i tre Hovedgrupper. For det første Importafgiften, som er en 10 pCt.s Værditold paa hele vor Import, kun med Undtagelse af de Varer, som findes optaget i den Fortegnelse, der er optrykt som Bilag til Loven. For det andet Omsætningsafgiften, der er en 10 pCt.s Afgift paa Guld, Sølv og lignende Varer, Ure, Læder og Skind, undtagen Skotøj, samt alle Manufakturvarer. For det tredie de øvrige Afgifter og Afgiftsforhøjelser, herunder Afgiften paa Papirvarer, Radiolamper, Glødelamper samt Øl, Mineralvand, Tobak, Chokolade og Parfumer.

Ved denne Lejlighed vil jeg væsentligst opholde mig ved den midterste, Omsætnings-skatten, der jo opkræves som et 10 pCt.s Tillæg til de gældende Priser, og som jo i særlig Grad har mødt Uvilje i alle Kredse inden for Regeringen, Befolkningen og Erhvervslivet.

Denne Skat anslaaes i Bemærkningerne til Lovforslaget at kunne indbringe ca. 15 Mill. Kr. i Resten af indeværende Finansaar, altsaa i fire Maaneder, idet Marts-Indkomsten først indgaar i April i næste Finansaar, saa man, forudsat at Omsætningen i Fremtiden holdes oppe paa samme Niveau, kan regne med et Provenu paa ca. 45 Mill. Kr. i et Aar. Naar vi erindrer, at hele Befolkningens Nationalindtægt er 4,6 Milliarder, vil det ses, at naar man som anført beregner, at Omsætningsskatten vil indbringe ca. 45 Mill. Kr., saa betyder det, at man venter, at det gennemsnitlige Forbrug af de Varer, som rammes af Omsætningsskatten, altsaa Manufaktur plus enkelte Luksusvarer, vil være henimod 10 pCt. af Indtægten, idet 10 pCt. af 4,6 Milliarder er 460 Millioner, og 10 pCt. heraf er 46 Millioner.

Hvis man nu kunde regne med, at Forbruget af de omsætningsafgiftspligtige Varer var relativt lige stort i alle Indkomstgrupper, kunde man altsaa opnaa ganske samme

Fordeling af Byrden ved at paalægge en direkte, ikke progressiv, men proportional Skat paa 1 pCt. af al Indtægt, som man nu naar gennem den højst generende Omsætningsafgift.

Hertil maa imidlertid bemærkes, at det relative Forbrug af de omhandlede Varer sikkert ikke er ens i de forskellige Befolkningsgrupper, idet det maa være forholdsvis større saavel blandt de mindrebemidlede som blandt de børnerige Familier. Paa dette sidste er der i Loven bødte ved Tildeling af Købekort, hvilket jeg senere skal vende tilbage til. Disse Familier med smaa Indtægter maa, særlig hvis der tillige er mange Børn, med de nuværende Priser være nødt til at bruge mere end 10 pCt. af deres Indtægt til Klæder og anden Manufaktur — de enkelte af Afgiften ramte Luksusvarer, Guld, Sølv o. s. v., kan der jo i alt væsentligt ses bort fra inden for de smaa Indtægtsgrupper. Dette betyder altsaa, at Afgiften rammer de mindrebemidlede haardest. For de bedre stillede Mellemklasser passer det efter de statistiske Undersøgelser, som foreligger, nok omtrent, at de bruger 10 pCt. af deres Indkomst til Tøj og til et beskedent Indkøb af de omhandlede Luksusvarer; men for de højere Indtægter passer det næppe, at 10 pCt. af hele Indkomsten skulde medgaa hertil; selv om Forbruget af de nævnte Luksusvarer i disse Klasser forholdsvis stiger en Del, vil det ikke kunne opvejes af det mindre relative Forbrug af Klæder.

Det maa nemlig her betænkes, at af de store Indtægter bliver en Del opsparet, medens en anden, meget stor Del medgaaer til Skatter. F. Eks. maa en Familieforsørger i København med 2 Børn under 15 Aar betale omtrent 40 000 Kr. i Skat af en Indtægt paa 100 000 Kr., hvorfor der ikke kan være Tale om, at 10 pCt. af hele Indtægten anvendes til de af Omsætningsafgiften ramte Varer. At f. Eks. en Familie med 100 000 Kr. i Indtægt skulde bruge 10 000 Kr. hertil, er ret usandsynligt. Dernæst maa det understreges, at da netop en Del af Indkøbene i disse Indtægtsklasser er Luksus, altsaa Varer, hvor Efterspørgselen er særlig følsom over for Prissændringer, maa man regne med en relativt stærk Reaktion i Forbruget ved Skattens Indførelse, hvorved altsaa disse Indtægtsgrupper er i Stand til at unddrage sig en Del af Skatten, medens Forbrugere med mindre Indtægter, som væsentligt efterspørger de strengt nødvendige Varer, i langt mindre Grad kan undlade at købe.

Disse Betragtninger fører da derhen, at